

Pastýřova milostná píseň (v pásmu)

Noc jako z pohádky
kořením voní,
pod hory vysoké
stíny se kloní.
Myslím jen na tvoje
hedvábné vlasy,
svolávám stádo,
okůvky zvoní
tomely v kruhu jsou
tvých očí řasy,
vidím tě všude
a v každé chvíli
zvuk srdce sílí,
dnes se mi celý svět
zázračným jeví.
Kéž bychom
se nikdy neztratili
až přijdu do vsi,
budu ti vyprávět,
budu ti vyprávět,
v zázraků moci,
jak voní večerní
chlad judských nocí,
když žene pasáček
své ovce domů,
nad hlavou obrostlé
pahýly stromů,
nad nimi zářící
stříbrná hvězda,
třpitivá, daleká,
vedle ní druhá,
ovce jdou cestou jak
z oblaků stuha.
Rozhlížím se, zda se
mi to jen nezdá.
Bochánky bělostné
jdou klidně z pastvy
Před nimi, ach ta zář,
kráčí tři králové
a s nimi zástupy
z dalekých konců,
pletou se do kupy
s bílými houněmi
K obloze pnouce tvář,
nejbližší z hvězd
vede je k Betlému
ze všech těch cest
v bělostném koberci
z beránčích roun.
Děti se radují,
dospělí plesají,
prostí si výskají,
a moudří zvěstují,

že tímto zástupem
dojdeme spasení.
Jsem svitem zaslepen
obrysy mužů, žen,
stovky a tisíce
je to blud nebo sen.
Skutečnost, zázrak, div,
štipám se do líce,
doléhá ke mně smích,
radost a vroucí zpěv
a hvězdné světlice,
okolní kraj už ztich´
blizoučko nad zemí
archanděl Gabriel.
Vůkol je ticho, tma,
kam zmizel hlahol ten,
povyk a zář a jas.
Byl to jen bludný sen...
který mně vnuknul mráz,
Ticho, tma, pasáček,
beránčí cesta,
pustá a spící jsou
stavení města.
Ach co to!
U jeskyň
v chlévě se svítí,
přispěchám a co zřím
do očí tlumená
zář se mi rozlila
na slámě dívka tu
děťátko povila.
Nad hlavou dýchá jim
osla a vola pár
modlí se opodál
muž, o pár roků stár.
Dvě ovce zůstavím,
ať hřejí robě
a ve svých myšlenkách
jdu zas vsťříc tobě.
Dnes v noci o tebe
požádám otce.
Pastýři nevydá,
svou dceru umělci
nuže ať tedy dá!
Ta noc je zázračná,
zrýmuji každý mih,
který mě k tobě ved
Po cestě z beránčích
šijí. Ten večer dát
musím já zachovat.
Zůstane v pamětech.
Takto ho tradovat
dám z dětí na děti.
Chválen Bůh nastokrát!
Byl to blud nebo sen

*robě, mour, myrta, zář
beránci, svatozář,
Archanděl Gabriel,
září jsem oslepen.
Zázrak být moh to jen!
Bud', Bože, pochválen!
Pochválen nastokrát.*